

ת"פ 51326/08/20 - מדינת ישראל נגד ידן מיכאל דהן

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 51326-08-20 מדינת ישראל נ' דהן

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
ידן מיכאל דהן	

גזר דין

1. ביום 15.2.23 הרשעתי את הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום: עבירות של איומים (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**) ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, היה הנאשם מכר של הגברת מ"א (**להלן: "המתלוננת"**) מזה כשנתיים.

ביום 24.4.2020 בסמוך לשעה 17:30 הנאשם אסף את המתלוננת ברכבו מביתה המצוי בקרית חיים על מנת לטויל בבית לחם הגלילית יחדיו. במהלך הנסיעה, בסמוך לתחנת הדלק "מנטה" שבאלונים, העירה המתלוננת לנאשם באשר לכך שהוא עושה שימוש בפלאפון סלולרי בזמן נהיגה ומשך השיב לה הנאשם **"אל תשגעי אותי אני עצבני"** ואף איים על המתלוננת בפגיעה בה באומרו: **"תיזהרי אני לא אחראי למעשים שלי אני ייתן לך פצצה"**. בהמשך לאמור, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה בחוזקה וכן היכה בפניה באמצעות ידו אשר היתה מאוגרפת. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות חתך בשפה העליונה אשר נתפר והמטומה בידה השמאלית באצבע החמישית.

בסמוך לשער העמקים, זעקה המתלוננת לעזרה כאשר מר אלעד כהנים הבחין במתרחש, התקשר למוקד המשטרה והנאשם נס מהמקום. מיד לאחר בריחתו, הנאשם התקשר באמצעות הפלאפון הסלולרי שלו לפלאפון שברשות המתלוננת ואיים עליה בפגיעה בגופה ו/או בחירותה באומרו כי אם תגיש תלונה עבריינים יבואו אליה ויטפלו בה ומשך דרש כי תבטל את התלונה וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

3. לאחר הרשעתו ולבקשת ההגנה נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של

שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 15.6.22 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר תיאר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, כבן 35 רווק בעל עסק עצמאי לגינון ונסיבותיו הרפואיות מתוארות בתסקיר מפאת צנעת הפרט אפנה לאמור בתסקיר. כמו כן תיאר שירות המבחן את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם. מבחינת תפקודו המקצועי עולה שמגיל נערות עבד לצד אביו בגינון ואחרי שירותו הצבאי פתח עסק עצמאי בתחום ולאורך שנותיו עבד כעצמאי וכשכיר לפרקים. שירות המבחן מציין בתסקיר כי ממידע קודם המצוי בשירות המבחן עולה כי הנאשם בעל דפוס התמכרותי לאורך שנים ונעשו ניסיונות התערבות בעניין שלא צלחו. יתירה מכך, מציין שירות המבחן שהנאשם היתל בבדיקות השתן כאשר מסר בדיקות נקיות אך במקביל עשה שימוש בנייס גאי שאינו עולה בפאנל הבדיקות הרגיל. בבדיקה שנערכה לנאשם ביום 24.5.22 נמצאו שרידים לסוגי סמים מסוג קוקאין, קנבוס ובנזואידים. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות בגין עבירות סמים והפרעה לשוטל במילוי תפקידו. בגין שניים מתיקיו נגזרו עליו צווי מבחן אשר הופקעו בעקבות אי שיתוף פעולה מצדו, הפסקת הטיפול ושימוש בסמים. בבחינת מצבו ההתמכרותי עולה שהנאשם אינו מגלה מודעות מספקת למצבו ואינו מוכן לעריכת שינוי ומוסר מידע חלקי על אופן שימוש בסמים. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הנאשם לוקח אחריות קונקרטיה בלבד על ביצוע העבירות תוך השלכת האחריות על התנהגות נפגעת העבירה. הנאשם אינו מביע אמפתיה למצבה של המתלוננת ורואה עצמו קורבן. שירות המבחן מציין בתסקיר כי טרם שוחח עם המתלוננת ועל כן אין ביכולתו לבוא בהערכת סיכון מלאה בתחום האלימות הזוגית. בהתאם לעמדותיו של הנאשם המסרב לכל אפשרות טיפולית ועל רקע ניסיונות עבר לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

5. ביום 20.9.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה שירות המבחן ציין שבמהלך תקופת הדחיה נערכו לנאשם בדיקות שתן וכן עיין שירות המבחן במסמכים שהציג הנאשם כולל רישיון קנאביס רפואי שהוציא וכן נערכה שיחה עם המתלוננת. הנאשם הביע קושי והיעדר מוכנות לטיפול בשירות המבחן ורואה בכך התערבות שאינה רצויה ומפריעה. עוד תיאר הנאשם כי אינו נוטל תרופות פסיכיאטריות. באשר לעמדת המתלוננת סיפרה המתלוננת פחד באירוע מדיווח המתלוננת משחזרת את המקרה וחווה קשיים. לאור כל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ עוד על ענישה הרתעתית.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1) וכן הגישה טיעונים לעונש (ע/2). ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וצינה כי הפגיעה באינטרס הציבורי ברף הגבוה. הנאשם לא חסך את עדותה של המתלוננת ועדים רבים אחרים. המעמד כך נטען היה קשה למתלוננת וניתן היה להתרשם מטרומה שהשאירה בה את אותותיה. זאת ועוד, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן המדברים בעד עצמם. הוסיפה וצינה ב"כ המאשימה כי הנאשם סובל מהתמכרות לסמים ובין היתר המוגדרים סמים קשים כאשר

ניסיונות טיפול בעבר לא צלחו עקב אי שיתוף פעולה מצדו של הנאשם. הערכת הסיכון בעניינו של הנאשם מצויה ברף בינוני - גבוה ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. המאשימה עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם עותרת המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.

7. ב"כ הנאשם הדגיש בעיקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם וטען כי מדובר בבחור בן 35 מנהל עסק של גינון ומוכר על ידי המל"ל בעל אחוזי נכות דרגת אי כושר מהעבודה של 65%. הוסיף וציין הסנגור שמשרד הבריאות מכיר במצבו של הנאשם כמי שזכאי לקבל קנבים רפואי וכיום מחזיק ברישיון. הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי ביחס לעברו הפלילי של הנאשם הרי שאין לחובתו עבירות אלימות ועברו הפלילי בעיקר מתמצה בעבירות סמים. הסנגור טען שהנאשם מעולם לא ריצה עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, הנאשם ממשיך בעבודתו ויש לו בת זוג חדשה מזה כחצי שנה שמלווה אותו בהליך המשפטי. במכלול הנסיבות כך נטען ניתן להסתפק בעונש של מאסר על תנאי.

8. הנאשם בדברו אמר שאין בעברו עבירות אלימות וביקש כי בית המשפט ישית עליו עונש של מאסר על תנאי.

9. טרם מתן גזר הדין בית המשפט הפנה את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד שהנאשם מתאים לעבודות שירות.

דין והכרעה

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

11. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ

8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בעניינו מדובר במספר עבירות ובהשתלשלות של עניינים ואולם על פי מבחן הקשר ההדוק אני סבורה כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013).

12. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי.

13. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מצאתי לשקול לחומרה את טיבם של מעשי האיום והאלימות כלפי נפגעת העבירה, הנאשם פגע במתלוננת במהלך כל האירוע. ניתן היה להתרשם מהעובדה שמעמד עדותה של המתלוננת היה קשה עבורה. הנאשם עשה כל שניתן על מנת להשחיר את פניה של המתלוננת בטענות שהעלה שהיא מכורה לסמים ושהיתה מעוניינת במערכת יחסים עימו אך הוא דחה אותה ועוד טענות כאלה ואחרות.

14. אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

בעניינו אין מדובר בעבירה אחת של איומים אלא שתי עבירות ונלוות להן עבירות אלימות כלפי נפגעת העבירה.

כמו כן אפנה לפסיקה נוספת:

בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14) - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפץ אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי

דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, **גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

עפ"ג (חיפה) 10803-06-14 קונסטנטין פייבשובסקי נ' מדינת ישראל (7.7.14). במקרה זה גזר בית משפט השלום על הנאשם **עונש של 8 חודשי מאסר בפועל** בגין אירוע אלימות כלפי בת זוגו, במהלכו הכה הנאשם בפניה של המתלוננת עם רצועה שנועדה לכלב ולאחר מכן היכה אותה במכות אגרופ בעין ובחזה, וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומה סביב העין ונפיחות. בנוסף, במהלך האירוע הנאשם שבר במכת אגרופ דלת זכוכית של המעלית, שם החל האירוע. בית המשפט המחוזי בדחיית הערעור הדגיש כי הנאשם הורשע בגין עבירת אלימות אחרת כחודש לפני ביצוע העבירה הנוכחית. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם נדחתה (רע"פ 4968/14).

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.**

בע"פ (חי) 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.2011) התקבל חלקית ערעורו של המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של

המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף המערער את בנו והפילו. על המערער, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט קמא עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי**. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה באופן חלקי ביחס לעבירות אלימות מסוג עוון.

רע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** - נאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים בכך שהנאשם השמיע איומים כלפי בת זוגו, סטר לה בפניה ולאחר מכן נטל סכין, הצמידו לצווארה ואיים עליה כי יהרוג אותה ובהמשך החל רודף אחריה כשסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו היה שלילי וכן עברו הפלילי של הנאשם אינו נקי. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 44843-03-16 **מדינת ישראל נ' קליצבסקי** (25.12.16) בו נידון נאשם ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין איומים חוזרים ונשנים על בן זוגו לשעבר (לצד עבירות נלוות).

ת"פ 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל-7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

11. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, הנוגעים לנסיבות העבירות והמעשים, ובשים לב למדיניות הענישה במקרים דומים, הריני לקבוע כי במקרה הנדון ינוע **מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות במקרים מסוימים ועד לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל ברף העליון וכל זאת לצד ענישה נלווית.**

15. לא מצאתי שבעניינו של הנאשם יש מקום לחרוג ממתחם הענישה לקולא או לחומרא.

16. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ואלו פורטו בפירוט בתסקירי שירות המבחן. לחומרא נתתי משקל לאי לקיחת האחריות מצדו של הנאשם וכן לאמור בתסקיר ביחס להשלכת מצבו על המתלוננת. כמו כן יש ליתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם. אכן מדובר בעבר הכולל הרשעות קודמות רבות אך מדובר בעיקר בעבירות סמים ולא עבירות אלימות. כמו כן עולה מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם שעל אף ריבוי העבירות ואף בעבירות סמים חמורות הנאשם לא ריצה עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. בשקלול הנתונים, בעיקר נתוניו של הנאשם אני סבורה על אף היות האירוע מושא האישום חמור, שיש להימנע משליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח. העובדה שהנאשם עובד בעבודה קבועה ויפגע מכך שיבצע עבודות שירות אין בה כדי לשנות מעמדתי כי לא ניתן להיעתר לבקשת ההגנה להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי. עונש של מאסר מותנה אינו עומד בהלימה עם האינטרס הציבורי והפגיעה בערכים חברתיים מוגנים.

17. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

7 חודשי מאסר אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות בעמותת מדוד לדור בעפולה.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 30.3.23 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם הסמוך כללא מגידו.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי הממונה על עבודות השירות והנחיות הממונה שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות והנאשם יישא ביתרת העונש מאחורי סורג ובריח.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות , לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי למתלוננת בסכום של ₪ 2,500 אשר ישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא את פרטי המתלוננת למזכירות.

בנסיבות העניין אינני מחייבת את הנאשם בקנס כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.